

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení autora diplomové práce: Lenka Pavlasová

Název diplomové práce: Postavení manžela povinného v exekučním řízení

Oponent diplomové práce: JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D.

Autorka zpracovala poměrně složitou a nepřehlednou problematiku postavení manžela povinného v exekuci. Logicky se nejprve věnuje SJM a dluhům manželů, přičemž rozlišuje jednotlivé varianty dluhů. Následují kapitoly, jež se týkají samotné exekuce. Autorka se v nich věnuje postavení manžela povinného jakožto účastníka exekučního řízení, principům spojeným s jeho ochranou, exekučním způsobům, které se ho dotýkají, a konečně procesním prostředkům, které má manžel povinného k ochraně svých zájmů. Nakonec poskytuje stručné srovnání s německou úpravou.

Autorka pracuje popisnou metodou a vedle OZ a OSŘ využívá literatury a judikatury. Srovnávací kapitolu zpracovala na základě internetových zdrojů.

Práce obsahuje věcné chyby:

V pasáži nazvané „Problematika postihu SJM po rozvodu“ (3.4) autorka pojednává o situaci, kdy do tří let od zániku SJM nedojde k jeho vypořádání. Podle autorky se použije § 742 OZ, avšak ve skutečnosti je to § 741. Hned na to autorka informuje o tom, že „soud judikoval“ (myslen Nejvyšší soud), že se zaniklým SJM „bude nakládáno v rámci přiměřenosti“, což zase není pravda, protože uplynutím tříleté lhůty dochází k vypořádání podle § 741 a ze SJM se vesměs stává (podílové) spoluvlastnictví. Že si plete § 741 a § 742, dosvědčují následující věty, v nichž autorka uvádí, že bývalí manželé nutně nemusí mít stejný podíl. Podle § 741 jednoznačně mají. Dostí pochybný je pak předpoklad autorky, že exekutor musí v této situaci vycházet ze stavu zapsaného v katastru nemovitostí, i když je v rozporu se skutečností – to rozhodně neplyne z § 984 odst. 1 OZ.

Dále:

– s. 34: Exekuční titul nevydává exekuční soud.

– s. 46: Manžel povinného měl postavení účastníka řízení již před rokem 2015 (§ 255 odst. 2, příp. odst. 3 OSŘ).

– s. 54: Exekuce se za stávající právní úpravy nenařizuje.

Kamenem úrazu je naprosto špatná jazyková kvalita práce, kterou by bylo možné omluvit leda v případě, že čeština není autorčinou mateřštinou. To, že autorka neví o existenci přivlastňovacího zájmena „svůj“, že používá nespisovnou přivlastňovací koncovku „-ovo“ (s. 41, 48) nebo že pravidelně zapomíná rozdělovat souvětí čárkami, je maličností vedle toho, jak skládá věty (syntax). Uvádím několik příkladů:

– s. 39: „Tento způsob exekuce se užije v případě společných dluhů spadajících do SJM a novinkou oproti předchozí úpravě je i pro dluhy výlučné dluhy jednoho z manželů, a to i v

případě jeho vzniku před vytvořením SJM, jehož původ je upraven ustanovením § 731 OZ a není již třeba hledat tuto úpravu v exekučním řádě.“

– s. 48: „A co se zvýhodnění pro povinného týká, dochází v konečném důsledku k jeho mnohem vyšší újmě vzniklé z úroků plynoucí v délky vedené exekuce.“

– s. 53: „Tedy v případě, že jde o exekuci prodejem movitých věcí a soudní exekutor zanesl do soupisu věc ve výlučném vlastnictví manžela povinného a není předmětné, zda věc byla nabyta do výlučného vlastnictví před vznikem manželství nebo v době trvání, pak je oprávněn podat tento návrh ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se skutečnost o soupisu věci dozvěděl a je adresován exekutorovi, který ji pojal.“

Kladu si otázku, zda univerzitu může absolvovat student s takovým písemným projevem. Nedovedu si představit, že bych se s takovým textem setkal v praxi.

Po dlouhém váhání přesto diplomovou práci k obhajobě **doporučuji**, neboť si uvědomuji, že autorka jakžtakž zvládla složitou látku, a také oceňuji, že se pustila do skromné komparace. Práci navrhuji klasifikovat stupněm **dobře**.

Otázky k obhajobě:

Z jakého majetku lze dnes uspokojit:

- a) dluh jednoho z manželů vzniklý v roce 2009, ještě před uzavřením manželství?
- b) dluh jednoho z manželů vzniklý v roce 2014, po uzavření manželství?

V Plzni dne 12. 5. 2019